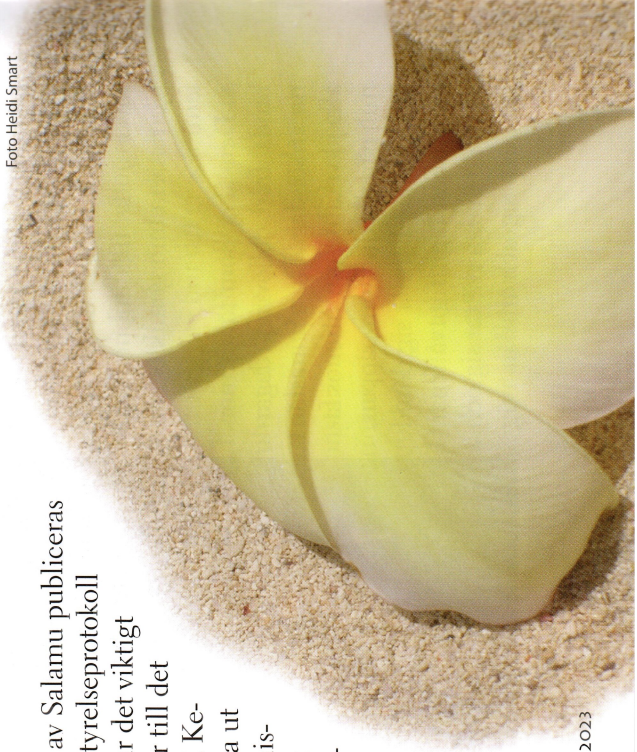

Följ med hur Kenyamissionen började 1963 – del 3

Under Kenyamissionens jubileumsår 2023 publicerar Salamu ett utdrag ur styrelseprotokoll som visar hur det nya missionsfältet i Kenya tog form i SLEF:s styrelsearbete. De publicerade glimtarna ger en inblick i hur SLEF gick till väga när man gick in i det nya missionsuppdraget i Kenya och samma höst sände ut sina första missionärer till Kenya.

I detta nummer av Salamu publiceras utdrag ur SLEF:s styrelseprotokoll hösten 1963. Då var det viktigt att skaffa inkomster till det nya missionsfältet i Kenya, likaså att sända ut sina första Kenyamis-sionärer. Samtidigt fortgick missionsarbetet i Japan.

Foto: Heidi Smart

Ur SLEF:s styrelseprotokoll 1963

September 16.9.1963

§ 7. Försäljning av fintvål för Kenya.

”Ungdomssekreteraren Forsén meddelade att han undersökt möjligheterna för juniorer att sälja fintvål för Kenya-missionen. Åbo Tvål är villig att sälja 30.000 st. tvålar i förpackningar om tre tvålar för 50 p/st. I priset skulle då ingå tryck på tvålomslaget enligt föreningens önskemål och skulle totalt vara 15.000 nmk. Besluts att frågan bordläggs för närmare utredningar av den ekonomiska och juridiska sidan av saken.”

§ 8. Kontakt med Japans Lutherska Kyrka.

”Föreståndaren redogjorde för den kontakt han haft med företrädare för den japanska kyrkan, doktor Kishin m.fl., vilket antecknades till kännedom.”

§ 9. Missionen i Kenya.

”Föreståndaren meddelade att arbetstillstånden ordnats för missionär Norrback. Vid den efterföljande diskussionen framgick att man helst såg att missionär Norrback kunde resa redan i november detta år. Frågan om tidpunkten för hans invigning hänsköts till föreståndaren. I diskussionen nämndes bl.a. som en tänkbar missionärskandidat för framtiden Sven Klemets (med fru). Angående finansieringen av den nya missionen beslöts an hålla hos Borgå lokalkrets om ett lån på 5.000 mk samt att rikta ett upprop om understöd via tidningarna till föreningens medlemmar och vänner. Frågan om tidpunkten för en eventuell offervecka för Kenya-missionen skulle avgöras av lokalvaldelningarna.”

§ 14. Pastor Shiobaras månadspengar

”Besluts att utbetala åt pastor Shiobara mk 300:–/månad för hans uppehälle i Åbo.”

Oktober 14.10.1963

§ 5. Gustaf och Märta Norrbacks avskiljning som missionärer

”Ordföranden meddelade att Gustaf och Märta Norrback invigs till missionärer av biskop Forsell den 20 oktober i hemkommunens kyr-

ka i Sideby. Biskop Forsell hämtas med taxi tur-retur kyrkomötet i Åbo – Sideby. Lördagen den 26 oktober sker en välsignelseakt i Lutherkyrkan i Helsingfors, varefter missionärsparet med barn avreser söndag 27.10. med flyg till Nairobi. Styrelsen uttalade sin tillfredsställelse och tacksamhet över att biskopen kunnat medverka i Sideby. Efter en allmän diskussion om bl.a. den utrustning som Norrbacks behövs, såsom t.ex. dräkter, dopkärl, kamera m.m., beslöt styrelsen befullmäktiga föreståndaren att handha och besluta om den utrustning för missionärsparret, som bör anses nödvändig. Frågan om en eventuell bil för missionär Norrback bordlades, tills det han själv hunnit utreda frågan i Kenya.”

§ 6. Föreningens ekonomi

”Ekonomen redogjorde för en jämförelse mellan intäkter och kostnader per 30.9.1963/62, varvid bl.a. framgick att underskottet vid nämnda tidpunkt jämfört med föregående år minskat med ca. 3.000 mk. Vidare meddelade ekonomen att till Afrika-missionen per 12.10.63 hade inbetalats sammanlagt 24.500 mk. Styrelsen beslöt samtidigt att i princip slopa benämningarna inre- och yttre-missionen och i stället börja använda rubrikerna missionen i allmänhet, då kollekt och andra medel insamlas för föreningens allmänna verksamhet.”

§ 9. Försäljning av tvål för Kenya

”Meddelades att förbundssekreterare Forsen som bäst utreder vad de skilda Ev.Unga avdelningarna kan garantera för tvålförsäljning. Frågan bordlades därför ånyo.”

§ 14. Japanska stipendiatsens månadspenning

”Beslöt höja pastor Shiobaras månadspenning till 350 mk/månad. Dessutom betalar föreningen mot räkning hans bokinköp och språklektioner.”

Foto Stig-Olof Fredriksson

Det första missionärsparet till Kenya, Gustav och Märta Norrback, vigdes i Sideby kyrka den 20 oktober 1963 till sin uppgift.

Utdrag ur Gustav Norrbacks första brev från Kenya till SLEF:s föreståndare Anders-Gustav Stjernberg

Nairobi 1 nov. 1963

Till Styrelsen för Sv. Lutherska Evangelieföreningen
Helsingfors

Vill först uttala vårt tack för all den vänlighet, som kommit oss till del före vår utresa till Kenya. Vi tackar också för de många förbönerna som våra vänner uppsänt och alltiämt uppsänder för oss. ”I ären alla ett i Kristus”.

1. Får först meddela att resan ut till Kenya gick enligt planen. Närgonting oväntat mötte vi ej och vi mottogs här i Nairobi på flygfältet av presidenten för Lutheran Church of Kenya, missionär Martin Lundström, missionär Ekström från Matongo, jämte deras familjer. Vidare sågs i den väntande skaran Elam Musinde från Margoli.

2. Vi har nu bott hos Lundström denna vecka. Det har varit bra ur många synpunkter. Vi har fått vila ut men samtidigt har han invigt oss i mångt och mycket, som man inte förstår förrän man upplever det. Vi är tacksamma för allt detta.

3. På söndagen den 3 reser vi till Matongo där vi skall bo t.v. Vi har av Lundström och Ekström uppmanats att bo där en tid tills vi och i synnerhet barnen hunnit bli vana vid klimatet, växt- och djurlivet och mycket annat som man räkar ut för här.

Vi räknar med minst en månad på Matongo – kanske mera. Vi måste få huset klart i Maragoli innan vi kan flytta dit.

4. Arbeten. Det första som vi skall taga i tu med är språkstudier. Det går inte att tänka sig något arbete utan att kunna landets språk. Vi måste lära oss swahili. Engelska har man nytta av och det går

fint i tätorterna med detta språk men skall man ut på landsbygden måste man kunna swahili eller det stamspråk där man skall verka. För oss skulle det vara swahili och maragolispråket. Lundström som ju är något av en expert i språken här, säger att vi måste lära oss swahili först.

[...]

Så har vi då att börja.

Språkstudierna kommer vi att bedriva hemma till största delen. Det finns goda kurser här i Nairobi men vi kan inte bosätta oss här det blir för dyrt. Goda kurser ges också i Tanganyika men de är så väldigt dyra. [...] Nu har Lundström lovat att han skall handleda oss till en början. Vi kommer att läsa hemma men en gång i veckan skall vi då undervisas av honom. Nu har vi över 400 km. mellan oss och Lundström så det blir nog så besvärligt att få det att löpa.

Vi räknar med att Lundström kommer varannan vecka till Kisumutrakten (Maragoli) och att vi åker ned varannan vecka. På så sätt räknar vi det skall gå.

5. Från Maragoli har jag inte något att berätta ännu, enär jag kommer att besöka platsen först den 4, d.v.s inkommande måndag. [...]

6. Jag har med Lundström varit och sett på bilar i dag. En ny folkvagn kostar ca 13–14000 sh. Detta gäller personvagnen. Vi var i dag till en VOLVO-försäljning som finns här i staden. Vi skulle få en sådan där för 15000 sh. Den är något begagnad men såväl försäljaren som Lundström påstod att vi har bil för 5 år om vi köper den. En ny volvo kostar 21000 sh. Försäljarna är två tekniker från Sverige som är hitsända för sin firma och de verkade mycket sympatiska. Lundström trodde att vi kan lita på dem 100 procentigt. Denna vagn skulle vara rymligare än folkvagnen. Dessutom har den dubbelt starkare motor än folkvagnen. Bränsleåtgången är likväl icke mera än folkvagnens. Lundström skall nu köpa en dylik då han byter ut sin buss, som nog är litet otymlig, tycker jag. Det är

fråga om en fyra dörrars volvo. Ja, nu ville jag höra styrelsens synpunkter. [...]

7. Det var fråga om att vi skulle undersöka möjligheterna att skaffa cyklar till våra evangelister i Maragoli. Lundström avråder oss från detta av flera orsaker:

- a. Om några får så borde alla få – d.v.s. predikanter i gannstammarna till Maragoli. Avundsjukan finns också här.
- b. Cyklarna blir rätt dyra och går relativt fort sönder. Reservdelar finns inte att tillgå på landet.
- c. Andra missioner har försökt men har fått ge upp.

8. Lundström vill att de pengar som kanske skulle anslås för cykelköp kunde överlåtas till inköp av gitarer. Här finns inte något slag av strängband och Lundström är alldeles övertygad om att om vi kunde få igång något av sången som han upplevde i Ävist, så skulle det bli hela Kenyas Luth. Kyrka till stor välsignelse. Han säger att just denna gren har försommats oerhört ehuru folket är musikaliskt. Han tror att jag skall vara mannen som skall sätta igång detta. Näja. Tänk på saken. En gitarr kostar c:a 150 sh. (En cykel 350–400).

9. Sänd hit en familj till så fort ni kan. Jag tror att Klemets blir bra. Vem ni än sänder, säg att de skall skaffa sig grammofonkurs i swahili. Det är viktigt. Engelskan är andra hand.

10. Frågor som styrelsen vill ha besvarade torde Ni sända till undertecknad om de är av sådan art att de berör mej eller någon av familjen eller Maragoliområdet. Frågor som berör kyrkan i helhet kan säkert besvaras av vår president Lundström på ett rättare och klarare sätt. Ibland kan det vara bra att sända kopia av brev till presidenten till undertecknad eller t.o.m. tvärtom. Överhuvudtaget vill jag understryka att vi skall gå fram synnerligen öppet. Av vad Lundström berättat kan det bli synnerligen svåra följder om man ger sig in på hemlighetsmakeri, som ju förr eller senare kommer i dagen. [...]

11. Har styrelsen planer på att tillsätta en missionssekreterare? Jag skulle tro att det vore nödvändigt ur många synpunkter. Vi kan knappast räkna med att vår föreståndare skall hinna med detta samtidigt som han handhar föreståndarsyslan. Det blir säkert en hel del korrespondens mellan undertecknad och denna sekreterare ävensom mellan Kenyas Luth. Kyrka och sekt., kunskaper i engelska vore en fördel.

12. Skall vi med bestämda intervaller delge styrelsen vad som sker här ute eller kan vi räkna med att skriva när vi hittar något lämpligt att föra fram?

13. Vi ber att styrelsen utser en lämplig person som skulle åta sig uppgiften att duplicera brev till syföreningarna. För Ev.U:s junioravdelningar är detta ordnat.

Guds nåd och frid vare med oss alla nu och alltid.

Gustaf och Märta Norrback

Foto Jarl Förars

Bilden från 1967 visar att det blev en bubbla för familjen Norrback, inte en Volvo. Bilden visar vidare att det under 1960-talet inte blev bara en missionärsfamilj till (Sven Klemets, stående till vänster), utan också kvinnliga missionärer, bland dem Majgret Lillsjö, född Stjernberg (sittande).